

намѣри въ платницитеѣ ни, какъ е възможно да откраднемъ чашата? у когото слѣдователно са намѣри чашата, нека са прѣдаде на смъртъ.“ — Туй като казахъ, тозъ часъ стоварихъ и отворихъ платницитеѣ. А той, като ги прѣтърси, намѣри чашата въ Веніаминовѣтъ платникъ. (Быт. ѿд. 7—12.).

§. 63. *Връщатъ са въ градѣтъ прискърбны.*

Тогази братъята Іосифовы са връщатъ въ градѣтъ скърбны и като са прѣдставихъ на Іосифа, падатъ на краката му. А той имъ казва: „Какъ смѣихте да направите туй злодѣяніе?“ А Іуда отговори: „Работата е толкозъ ясна, щото не смѣймы нито да са оправдаваме, нито да поискамы или да ожидамы прошка. Синца смы твои робы.“ — Туй не може да бѣде, рече Іосифъ, но само онзи, въ платникѣтъ на когото са намѣри чашата ще бѣди мой робъ. А выи другыѣ идѣте си свободно при баща си. (Быт. ѿд. 13—17.).

§. 64. *Іуда иска да остане робъ на мѣсто Веніамина.*

Тогазъ Іуда, като са приближи до Іосифа, молъ ти са, рече, да ма послушашъ благосклонно. Баща ни обича дѣтето безмѣрно, и никакъ не рачѣше да го пусне съ насъ. Азъ не можихъ да го земя отъ него, докато не са врекохъ, че то ще бѣде безопасно. Ако са върнемъ слѣдователно при баща си безъ дѣтето, той ще умре отъ скърбъ. И тѣй молъ ти са да оставишъ дѣтето да си иде, а мене да упрешъ за робъ. Азъ приемамъ наказаніето за което е то достойно. (Быт. ѿд. 18.).